

E-Magazine (Volume-1) 2024-25,

DEPARTMENT OF EDUCATION

WINGS OF IMAGINATION

A Literary Voyage in Education...

শিক্ষানুসঙ্গনিৰ সোণমেৰিয়া

যাত্ৰা

SUPERVISOR:

SADHANA SAIKIA

EDITOR:

JEWEL AHMED

TRIBUTE

Ms. Ushalata Bhuyan

In the corridors of time, some names do not remain merely as memories, they become an atmosphere. The Department of Education, Arya Vidyapeeth College (Autonomous), carries within its journey the warmth of one such luminous soul whose dedication transformed classrooms into spaces of wisdom, humanity, and hope. She was not only the first Head of the Department, but the first heartbeat of a legacy that still echoes through every aspiration, every achievement, and every step taken by this department. Long after voices fade and generations pass, the light of a true teacher continues to live quietly in the minds she awakened and the lives she touched. With profound reverence and gratitude, Volume-I of our departmental e-magazine stands as a humble tribute to her timeless presence, a presence that still guides this department like an unseen lamp through the path of knowledge and values.

A GLIMPSE INTO THE DEPARTMENT

The **Department of Education** at **Arya Vidyapeeth College** was established in the year **1961-62** with the aim of promoting academic understanding of education as a discipline. It began under the guidance of **Late Ushalata Bhuyan**, the first Head of the Department, whose leadership helped to lay a strong academic foundation.

Over the years, the department has achieved consistent academic success, with students securing top positions in university examinations and actively participating in inter-college seminars and paper presentations. Faculty members have also contributed to research through publications and participation in national conferences. The department regularly organizes educational field trips, awareness programmes, and student-led initiatives that enhance practical understanding and community involvement.

There are five faculty members in the department - **Dr. Ranju Medhi, Dr. Anuradha Baroowa, Dr. Dulumoni Sarma, Dr. Rupmala Barman, & Dr. Dipjyoti Das** along with one non-teaching staff- **Mirgen Sarma**. With a dedicated faculty and a vibrant learning environment, the **Department of Education** continues to promote academic excellence and holistic development.

At present, **Dr. Anuradha Baroowa** is the Head of the **Department of Education**.

EDITORIAL BOARD

Advisors

- ❖ **Dr. Anuradha Baroowa**
HoD, Associate Professor, Department of Education.
- ❖ **Dr. Dulumoni Sarma**
Assistant Professor, Department of Education.
- ❖ **Dr. Rupmala Barman**
Associate Professor, Department of Education.
- ❖ **Dr. Dipjyoti Das**
Assistant Professor, Department of Education.

Supervisor

- ❖ **Sadhana Saikia**
Contractual Teacher, Department of Education.

Editor

- ❖ **Jewel Ahmed**
B A 6th Semester, Department of Education.

Other Members (Students)

- ❖ **Kajal Byas**
- ❖ **Subhashree Mondal**
- ❖ **Chayanika Das**
B A 6th Semester, Department of Education.

A MESSAGE FROM THE DESK OF THE HONORABLE PRINCIPAL

অভিনন্দন বাৰ্তা

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা বিভাগে শ্ৰে-আলোচনী 'Wings of Imagination' খন প্ৰস্তুত কৰি উলিওৱাত মূৰে অত্যন্ত আনন্দ অনুভৱ কৰিছোঁ। এনে ধৰণৰ কৰ্মে শিক্ষার্থীসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ একে একে পথ নিৰ্মাণ কৰে। ছাত্ৰ ছাত্ৰীক সৃজনশীল শিল্প চিন্তনা আৰু জটিল চিন্তাৰ কচৰং কৰিবলৈ শিকায়। এখন আলোচনী কেৱল লেখা কাৰ্যৰ সমাধি নহয়, শ্ৰে-নব প্ৰজন্মৰ অনুভৱ আৰু কল্পনা প্ৰকাশৰো মাধ্যম। বৰ্তমান বৈদ্যুতিন যুগত শ্ৰে-আলোচনীৰ গুৰুত্ব অপৰিসীম। শ্ৰে-আলোচনী এখন অতি সফল আৰু অনায়াস পাঠকৰ হাতত পৰে। গতিকে শ্ৰে-আলোচনীৰ অধিক হয়। আলোচনীখনৰ সৈতে জড়িত সকলোকে মূৰে আকৰ্ষক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলোঁ। আলোচনীখনৰ এই যাত্ৰা অৱশ্যেই থাকক।

শুভেচ্ছান্তে—

ড: প্ৰদীপ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য

অধ্যক্ষ, আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয়,

গুৱাহাটী, অসম।

A MESSAGE FROM THE DESK OF THE HEAD OF THE DEPARTMENT

Dear Students,

I would like to take a moment to share my excitement and encouragement for your creative ideas as we embark on this exciting journey of making an e-Magazine. Your contributions through your writing, artwork, and design are very valuable to this project's success.

Your ideas, perspectives, and thoughts are unique and worth sharing with our other department peers. Do not hesitate from utilizing this resource to bring out your strengths and interests. Remember that each submission, big or small, matters and enhances the quality of our online Magazine.

Keep challenging boundaries, trying out alternative ideas, and being openly expressive. Apart from making your skills better, your work will inspire and captivate our readers.

"The Wings of Imagination" is a first ever e-Magazine of the Department of Education. All the students of different semesters have put their effort and creativity to make it. It is really their imaginative creation where we have just sparked their mind. I wish a grand success and a continuous journey of "Wings of Imagination"

I am excited to see your entries and celebrate your success.

DR ANURADHA BAROOWA

*HoD & Associate Professor, Department of Education,
Arya Vidyapeeth College (Autonomous), Guwahati-16.*

E D I T O R I A L

JEWEL AHMED

Editor,

“Wings of

Imagination”

Volume - 1

"Imagination is the beginning of creation. You imagine what you desire, you will what you imagine, and at last, you create what you will."

- George Bernard Shaw

With immense joy and a deep sense of pride, we present to you the first volume of our Departmental E-Magazine, "Wings of Imagination: A Literary Voyage in Education"। শিক্ষানুসন্ধানীৰ সোণসেবীয়া যাত্ৰা". This Magazine is not just a collection of words and ideas, it is a testament to our shared journey of learning, creativity, and intellectual exploration.

The theme, "Wings of Imagination", symbolizes the power of education to go beyond boundaries. Just as a bird spreads its wings to explore the vast sky, education gives us the ability to think beyond limits, question norms, and dream of a better future. In the Assamese title, "শিক্ষানুসন্ধানীৰ সোণসেবীয়া যাত্ৰা" (The Golden Journey of Knowledge Seekers), it symbolizes the golden journey of knowledge, where every step taken in learning adds to the brilliance of our intellectual growth.

Education is not confined within the four walls of a classroom, it is an ever-expanding universe where curiosity fuels progress. Through this e-Magazine, we have tried our best to capture the soul of this journey by providing a platform where the students of our department have expressed their thoughts, reflections, and imaginative creations. Each page reflects our aspirations, our voices, and our collective pursuit of knowledge.

As a student of the 6th semester, this project holds special significance for me. It is not just an editorial duty but a genuine effort to create something meaningful that will inspire our juniors and future batches. The journey of compiling this Magazine has been one of the best learning, teamwork, and immense pride for me.

I extend my sincere gratitude to our respected Supervisor Mam & all the Teachers for their continuous support, guidance, and encouragement. Their mentorship has been the driving force behind the creation of this Magazine. A special thanks to every contributor, who poured their heart into their work and made this Magazine a beautiful and engaging read.

As you scroll these pages, I hope you find inspiration, knowledge, and a sense of connection to the intellectual spirit of our department. May this সোণসেবীয়া যাত্ৰা (Golden Journey) of learning and imagination continue to fly up high in the years to come.

Happy reading!

Faculty Panel

Dr. Anuradha Baroowa
M. A, B. Ed, PhD
HoD, Associate Professor.

Dr. Ranju Medhi
M. A, PhD
Associate Professor.

Dr. Dulumoni Sarma
M. A, B. Ed, M. Phil, PhD
Assistant Professor.

Dr. Rupmala Barman
M. A, B. Ed, M. Phil, PhD
Associate Professor.

Dr. Dipjyoti Das
M. A, B. Ed, PhD
Assistant Professor.

Sadhana Saikia
M. A, SLET, NET(JRF), Pursuing PhD.
Contractual Teacher.

CONTENTS

ENGLISH SECTION:

	Page No:
1. Teacher: The Architect of Dreams (<i>Short Story</i>)	11
2. Shiva's Peace: A Story That Teaches Life (<i>Shot Story</i>)	12
3. Importance Of Yoga in Our Life	13
4. A Question Left Unanswered (<i>Short Story</i>)	14
5. Bihar: A Land of Greatness (<i>Short Story</i>)	15
6. From Connection to Addiction: Social Media's Grip on Student's Life	16-17
7. Sribhumi Diaries: Tea, Trash, and Transformation (<i>Long Story</i>)	18-19
8. The Judgmental Society	20-21
9. A Spiritual Journey: My Visit to ISKCON Mayapur (Experience)	22-23
10. Once, We Were Here (<i>Poem</i>)	24
11. Nature (<i>Poem</i>)	25
12. I Am Scared (<i>Poem</i>)	26
13. Youth (<i>Poem</i>)	27
14. Quotes	28

অসমীয়া শাখা:

১. আলু আৰু বেঙেনা (কবিতা)	30
২. মোৰ অতীতৰ ভাল লগা (কবিতা)	31
৩. বাসলীলা (কবিতা)	32
৪. মই এগৰাকী নাৰী (চুটিগল্প ও কবিতা)	33
৫. অপেক্ষা (কবিতা)	34
৬. আইতাৰ সঁচা মৰম(কবিতা)	35
৭. যান্ধুগা (কবিতা)	36
৮. সত্ৰীয়া নৃত্যৰ কিছু কথাৰে	37-38
৯. পৰিৱেশ সজাগতা: বহনক্ষম ভৱিষ্যতৰ চাবিকাঠি	39-40
১০. বিপদৰ বন্ধুহে এজন প্ৰকৃত বন্ধু (চুটিগল্প)	41
১১. মহৎ লোকৰ বাণী	42

হিন্দী ভাগ:

১. উভান (<i>Poem</i>)	44
২. ফিৰ মিলেগৈ (<i>Poem</i>)	45

PHOTO GALLERY:

❖ Alumni Spotlight	47-49
❖ Creative Palette	50
❖ Frozen Frames	51-59

**ENGLISH
SECTION**

Teacher: The Architect of Dreams

Jewel Ahmed

6th Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

Pranay sat in the empty classroom. It was the last day of the academic year, but for him, it was more than that- it was the last day of his favorite teacher Miss. Niropoma's career. Miss. Niropoma, a lady who had taught in this room for over forty years. Now, she was retiring. Pranay knew this was a special moment, but something felt incomplete.

Pranay had always been curious about one thing. Why had Miss. Niropoma never left this small school for bigger opportunities? Why had she chosen to stay when others moved on?

He turned to his teacher and finally asked, “*Mam, you could have been anything- a scientist, a writer, even a philosopher. Why did you stay as a teacher?*”

Miss. Niropoma smiled and walked over to sit beside him. She gently said, “Pranay! Do you know why a river never stops flowing?”

Pranay shook his head.

Then Miss said- “*Because its purpose is to enlighten everything along its path. A teacher is like that river. Teaching is not*

just a profession- it is the profession that teaches all other professions. I have shaped doctors who heal, engineers who build, and artists who inspire. But my greatest work has never been the subjects I taught or the knowledge I gave- it has been the people I helped to shape.”

Pranay felt something shift inside him. He had never thought about teaching this way before. He always saw it as just another job. But in that moment, he understood- it was the foundation upon which every dream was built.

As the last bell rang, Miss. Niropoma stood up, smiled, and walked toward the door. But before stepping out, she turned back and said, “*Don't forget Son, greatness is not just in doing; it is in helping others do.*”

That moment, Pranay realized he had just learned the most important lesson of his life.

Shiva's Peace: A Story That Teaches Life

Saloni Sharma

6th Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

Once upon a time, in a small village, there lived a boy named Aarav. He was always caught up in stress, competition, and the pressure of social media. He was never satisfied with his life and constantly compared himself to others.

One day, he went to a temple with his grandfather, where a beautiful painting of Lord Shiva was displayed. In the painting, Shiva's eyes were closed, the sacred Ganga was flowing from his hair, and a lush green tree was growing on his head. Curious, Aarav asked his grandfather, "What does this painting signify?"

His grandfather smiled and said, *"My child, this form of Shiva carries a deep message. His closed eyes signify that peace comes from within; the outer world is just an illusion. The flowing Ganga teaches us to let go of negative thoughts instead of holding onto them. The tree growing on his head symbolizes that when*

the mind is at peace, new ideas and success flourish."

Aarav realized that he had been losing his inner peace in the chaos of the world. From that day onwards, he started bringing balance into his life—he distanced himself from social media, began practicing meditation, and focused on his own progress. Gradually, his stress reduced, and he became a better version of himself.

Lesson:

Today's generation is constantly trapped in competition, social media, and life's pressures. But true success comes only when we are at peace within. Mental peace is not just a choice; it is a necessity. Like Shiva, we must learn to control our thoughts, let go of negativity, and allow new ideas to grow. This is the true essence of life.

Importance Of Yoga in Our Life

Jogasri Sarma

6th Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

Introduction: Yoga is an ancient Indian art or exercise. It connects our mind and body. It is very useful for our health. It provides the peace to the inner system of our body. It is very helpful in the mental, intellectual, and spiritual development of the people.

While yoga's roots are ancient and predate any single Inventor, Maharshi Patanjali is widely considered the figure who systematized and codified the practices and philosophy of Yoga, making him the “father of Yoga” as known today, through his “yoga sutras.” Baba Ramdev is also publicizing to Yoga in home and abroad.

The word “Yoga” was first mentioned in the Rig Veda, ancient sacred text written in Sanskrit.

Why do Yoga? - yoga is known to promote good physical and mental health. Practicing yoga can help you clam your body and mind, which would, in turn, help you with your overall day-to-day performance in every field. Here are a few pointers to help you understand why exactly practicing Yoga would be a good decision on your part.

- It improves our balance, strength, and flexibility.
- It helps in reducing any sort of physical pain you are experiencing.
- It can ease the symptoms of arthritis.
- It keeps your heart healthy.
- It helps you sleep peacefully.

- It helps in weight loss and maintenance.
- It relieves stress and promotes good sleep
- It helps one quite smoking through meditation and breathing exercises.

Need of Yoga: If our body is healthy only then there can be our mind healthy our mind operates the whole activities of our body. When it will be stress operates the whole activities will be done properly. In the same way our heart works continuously day and night. In the same blood vessels will be clean then the heart will have to do short work. For it there must be Need of Yoga.

Importance of Yoga: Yoga plays an important role in human life. We should Practice of Yoga for 15-20 minutes daily. Daily Practice of Yoga decreases our high blood pressure and risk of heart disease. In this fast-moving world, Yoga is medicine for stress and insomnia. The physical activities of Yoga is called asanas.

Benefits of Yoga: - Yoga is provide to be very Beneficial specially students, teach and researchers because it increases their mental health and concentration. It increases intelligence also. It makes our Bodu strong and amends digestion power. Yoga Practice with music does our mind hilarious and there is no exhaustion in our mind.

Conclusion:- Thus, Yoga improves the quality of our life. On June 21, International Yoga Day is celebrated all over the world to make the people aware for the benefits of Yoga.

A Question Left Unanswered

Jewel Ahmed

6th Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

Arjun was the pride of his village- he was a brilliant student and had dreams much bigger than the fields his father worked on. He had earned a scholarship to study in the city. This was something unheard of in their small community. His mother wept with happiness when he left, his father patted his shoulder with rare affection, and the entire village sent him off with high hopes.

The city was different- it was fast, focused on power, and valued success above everything else. Arjun wanted to fit in, so he started changing his ways. At first, it was small- a small lie to cover a missed

assignment. A bribe to bypass a long queue. Soon, he justified larger wrongs. He saw others succeed by doing the same and started to believe that honesty and integrity were just hurdles in the race of life.

Years passed, and Arjun became a successful man. He returned to his village, not as the simple scholar they had once sent away, but as a rich businessman. The villagers greeted him with the same love, unaware of the compromises he had made. His father now became old and weak, sat under the banyan tree, waiting. Arjun walked toward him with the hope to see pride in his eyes.

Instead, his father's voice was weak but clear.

"Son, tell me, did you remain a good man?"

Arjun hesitated. He had gained wealth but lost the purity of his younger days. He had everything- except the values his parents had taught him.

That night, he could not sleep, his father's words were running in his mind. The next morning, he found his father lifeless under the banyan tree. There was an old, faded letter in his hand that Arjun had written long ago by promising to always be truthful, kind, and honorable.

Tears filled his eyes. He had achieved everything but lost himself.

At his father's funeral, he did not speak about his success, but about his failure. He told the young ones to never sacrifice their values for short-term gains. Because in the end, wealth, and power disappear, but losing one's integrity is forever.

That day, the villagers mourned not just an old man but also the boy they had once known- the boy who had left with dreams but returned with regret.

Bihar: A Land of Greatness

Saloni Sharma

6th Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

In the heart of India lies a land full of pride, history, and spirit. Bihar it is the name of selfless love. It is the land of bravery that has seen the rise of mighty kings, great scholars, and unforgettable warriors. It is the birthplace of Gautam Buddha and Mahavira, where wisdom and peace flourished. Bihar gave India its first president Dr Rajendra Prasad, and many great scholars.

Patna, the capital, holds history in every corner. Nalanda and Vikram Shila universities tell the tales of Bihar's glorious past in education. The Bhojpuri language echoes the love and warmth of its people.

The heart of Bihar beats in its traditions. The delicious Dalpuri and the

aroma of Litti Chokha fills the air, reminding people of the simple yet rich Flavors of its cuisine. Festivals bring people together, and nothing is as grand as Chhath Puja, where devotees stand in the holy Ganges, offering prayers to the setting and rising sun.

"Bihari by birth, proud by choice". Bihar may have faced many obstacles, but the pride of its people shines bright. Every brick, every step, and every smile tell the world that Bihar, with all its strength and beauty, is a state that continues to rise, proud of its past and hopeful for its future.

"You can take a Bihari out of Bihar, but you can never take Bihar out of a Bihari."

From Connection to Addiction: Social Media's Grip on Student Life

Kajal Byas

6th Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

Social media has become an integral part of students' lives, shaping how they communicate, learn, and engage with the world. Platforms like Facebook, Instagram, Twitter, and TikTok offer numerous benefits, but they also come with challenges that can impact students' academic performance, mental health, and social skills. This article explores both the positive and negative effects of social media on students.

Positive Impacts of Social Media:

1. Enhanced Learning Opportunities: social media provides access to educational content, online courses, and expert discussions. Platforms like YouTube and LinkedIn Learning offer tutorials, while discussion forums help

students exchange ideas and clarify doubts.

2. Improved Communication and Collaboration: Students can easily connect with peers, teachers, and mentors through social media. Group discussions, virtual study groups, and online collaboration tools enhance learning experiences beyond the classroom.

3. Exposure to Global Perspectives: social media connects students to different cultures, ideas, and viewpoints. This exposure broadens their understanding of global issues and fosters critical thinking.

4. Career and Skill Development: Students can use platforms like LinkedIn to build professional connections, explore career opportunities, and learn new skills through webinars and workshops.

5. Emotional and Social Support: For students facing challenges, social media can provide support networks. Online communities and mental health resources help them share experiences and seek guidance.

Negative Impacts of Social Media:

1. Academic Distractions: Excessive social media use can lead to procrastination and reduced focus on studies. Notifications and constant scrolling can disrupt concentration and lower productivity.

2. Mental Health Concerns: Studies show a link between heavy social media use and anxiety, depression, and low self-esteem. Cyberbullying, unrealistic beauty standards, and social comparison contribute to these issues.
3. Reduced Face-to-Face Interactions: While social media enhances digital communication, it can decrease in-person social skills. Students may struggle with real-world conversations and emotional intelligence.
4. Privacy and Security Risks: Many students share personal information online, making them vulnerable to identity theft, cyberbullying, and online predators. Lack of awareness about privacy settings can lead to serious risks.
5. Sleep Disruptions: Late-night scrolling and screen exposure affect sleep patterns, leading to fatigue and reduced academic performance. Sleep deprivation can also impact mental and physical health.

Social media plays a crucial role in students' lives, offering both benefits and challenges. While it provides learning opportunities, career growth, and social connections, excessive use can negatively affect academics, mental health, and personal relationships. Students must use social media mindfully, balancing online and offline activities to maximize its positive impact while minimizing risks.

Recommendations to use social media as a good medium:

1. Set time limits for social media use.
2. Use educational resources available on social media platforms.
3. Be mindful of privacy settings and online safety.
4. Engage in face-to-face interactions to maintain social skills.
5. Take breaks from social media to improve focus and mental well-being.

By adopting responsible social media habits, students can harness its benefits while avoiding its pitfalls.

Sribhumi Diaries: Tea, Trash, and Transformation

Jewel Ahmed

6th Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

Karimganj, now Sribhumi, was a place of simple joys and deep friendships. Among all its stories, one stood out- the story of three best friends: **Bishal**, **Arjun**, and **Faiz**. They were known for their hostile acts, endless debates, and an unbreakable bond that even their biggest pranks could not break.

Bishal, the smartest of the three who always had a plan. **Arjun**, the laziest and had the loudest mouth but the softest heart. **Faiz**, the most daring and had an answer for everything. Their friendship was like a Bollywood masala film- funny, dramatic, and emotional, all in one.

Every evening, they sat by the banks of the 'Kushiara' River with sipping tea from their favorite stall. They argue about everything from politics to cricket and often end their discussions with the famous dialogue-

"Chai peene wale duniya badalte hain, hum bhi badlenge!" (Those who drink tea change the world, and so will we!)

But deep down, they knew that their town, Sribhumi, needed more than just words.

The renaming of Karimganj to Sribhumi had created a wave of debates. Some people loved the name and believed as it carried history and pride. Others thought it was unnecessary and killed their regional values.

But the boys had their own theories-

Arjun: *"Bro, now our town sounds like an expensive resort. 'Welcome to Sribhumi!' Sounds like a five-star place."*

Faiz: *"Yeah, except we still have roads that can challenge an off-road vehicle."*

Bishal: *"Name is not the issue, guys. What we do with it matters."*

But the name change did come with criticism. Many locals questioned why money and efforts were spent on renaming instead of fixing the town's real issues. Schools needed better facilities, hospitals lacked proper equipment, and unemployment was still a huge concern.

One day, at their tea stall, they heard an old man saying, *"They changed the name, but my son still has to go to another city to find a job. Will this new name bring opportunities?"*

That hit the boys hard.

They realized that people in Sribhumi loved to argue about big topics but ignored small everyday problems. Streets remained dirty, old people struggled to cross roads, and school kids had no proper playground.

So, they came up with "***The Mission Sribhumi.***" The idea was simple- do one small thing every day to make the town better. They started with cleaning a street. The first day, people laughed at them. The second day, a few joined them. By the fifth day, the whole neighborhood was involved.

One day, **Arjun** helped an old man cross the road. The man smiled and said, "*Beta, the name of the town never mattered to me. But today, Sribhumi truly feels like home.*"

Faiz smirked, "*See, Arjun, for once, your laziness turned into kindness.*"

Arjun grinned, "*Yeah, and your constant talking finally made sense.*"

A local newspaper covered their story- "***Three boys, a city, and a mission.***" The town's leaders noticed. Soon, their small mission grew. A group of young volunteers joined. Schools started cleanliness drives. People began discussing solutions, not just problems.

But despite their success, the boys never stopped questioning the renaming.

One evening, sitting by the bank of river with their tea, **Bishal** said, "*A new name didn't change anything, but our actions did.*"

Arjun laughed, "*Yeah, maybe next time, they'll invest in roads instead of banners.*"

Faiz, "*And maybe people will realize that progress isn't about renaming place but real change.*"

The name of the town had changed, but more importantly, the hearts of its people had too. And they knew that was their biggest victory. Everyone realized, small changes, when done consistently, can create big impact.

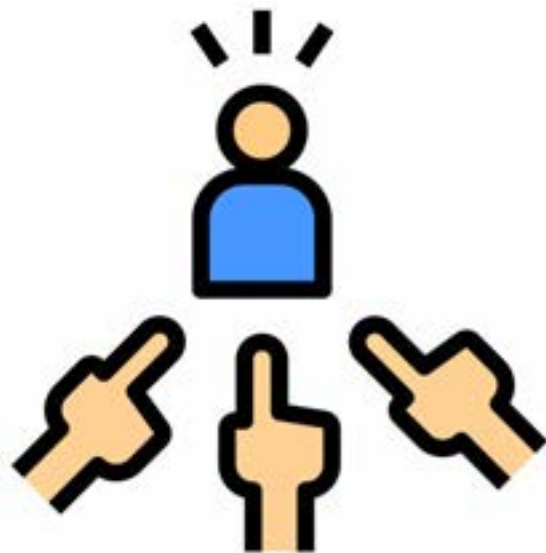
The Judgmental Society

Kangkana Kalita

6th Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

“Nobody is perfect, and nobody deserves to be perfect. Nobody has it easy, Everybody has issues. You never know what people are going through. So, pause before you start judging, criticizing, or mocking others. Everybody is fighting their own unique war.”

Society seems to have grown increasingly critical. Whether it's online or in person, we seem to be living in a society that's quick to label, criticize, and judge others. We judge what people wear, how they speak, their lifestyle choices, and even their political beliefs -often without fully understanding their context or story. From fleeting comments on online platforms to subtle glances in real life, judgement is all around us.

Earl Nightingale, “when you judge others, you do not define them, you define yourself”

So, why has our society become so quick to judge?

One key reason is a lack of empathy. When people fail to understand the experiences of others. It's easy to jump to conclusions. We're quick to assume that others' action are wrong because they don't align with our own values or perceptions.

Another reason is the growing emphasis on comparison. From an early age, people are taught to measure their success against others-whether through academic achievements, career milestone, or physical appearance.

Judgment often stems from a lack of understanding. When we don't take the time to listen to others or understand their perspective, it's easy to make assumptions based on our own beliefs and experiences. When someone's behavior or choices don't align with our values, it's tempting to judge them as wrong or inferior, rather than trying to understand their reasons.

Another factor is the desire for control. In a world full of uncertainty, it can be comforting to pass judgment on others. It gives us a false sense of superiority or security, allowing us to feel like we have figured out what's right or wrong.

How does judgment affect a person?

Judgment harms our self-esteem. It can result in serious mental health issues

and stress. A judgmental society can lead to an environment of fear, anxiety, and division. Judgment builds wall between people. When people are constantly worried about being judged, they are less likely to express themselves openly, which stifles creativity, innovation, and personal growth. Being judged, whether or in person, can cause significant stress and anxiety. Judgment can isolate individuals. It discourages meaningful social interactions and fosters a sense of loneliness, making people less likely to engage with others. Being judge can make people feel emotionally unsafe.

Why we should stop judging others?

A judgmental society is not fruitful and it kills a person's creativity. Judging others is a natural human tendency, but it can have negative consequences both for ourselves and for the people we judge. Stopping judgement is a powerful step towards fostering empathy, improving relationship, and creating a more

compassionate society. We should stop judging others because judgment often stems from incomplete understanding and biases, leading to unnecessary negativity, division, and harm. When we judge we fail to consider the full context of someone's life, which can result in misinterpretations and unfair assumptions. This create barriers to empathy and compassion, and can harm both the person being judge and our own well-being. Letting go of judgment helps build stronger, more supportive relationship and contributes to a more inclusive and compassionate society.

In conclusion, living in a judgmental society creates divisions, fosters negativity, and hinders personal growth and hinders personal growth and collective progress. By shifting our mindset from criticism to compassion, we can break free from this cycle of judgment and promote a culture of acceptance, respect, and inclusivity. Ultimately choosing empathy over judgement paves the way for a more harmonious and compassionate society.

A Spiritual Journey: My Visit to ISKCON Mayapur

Subhashree Mandal
6th Semester,
Department of Education
Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

On January 12, 2023, my family and I began our journey to Mayapur. We took the Saraighat Express from Guwahati Railway Station, which departed at 12:20 PM. As the train picked up speed, hawkers moved through the compartments, calling out their offerings – everything from snacks to toys. The smell of freshly made Jhal Muri was too tempting to resist, so I decided to try it. The mix of puffed rice, mustard oil and spices created a burst of flavors. Later, I sipped on hot chai served in an earthen cup (kulhad), its warmth making the winter evening feel a little less chilly.

The rest of the journey passed by in a blur of conversations and glimpses of the countryside. By the time we reached Howrah Station at 5:30 AM, the cold was intense, making it hard to even step out of the train without shivering. From there, we

went to our aunt's house, where we freshened up and got ready for the rest part of our journey.

Around 8:00 AM, we left for Mayapur, taking a local train to Ranaghat. Once we reached Ranaghat, we boarded a bus to Mayapur, eager to finally reach our destination.

When we arrived at the ISKCON Temple, I was amazed by its size and beauty. The grand white domes, the peaceful atmosphere, and the constant chants of "Hare Krishna", made the place feel very special. The temple complex was filled with devotees from different parts of the world, including many foreigners dressed in traditional Indian attire, singing and dancing during the kirtan. Their

devotion and energy were inspiring to watch.

Inside the temple, the beautiful idols of Radha Madhava stood decorated with colorful flowers and shining ornaments. Many people were sitting quietly in prayer, while others joyfully participated in the chanting.

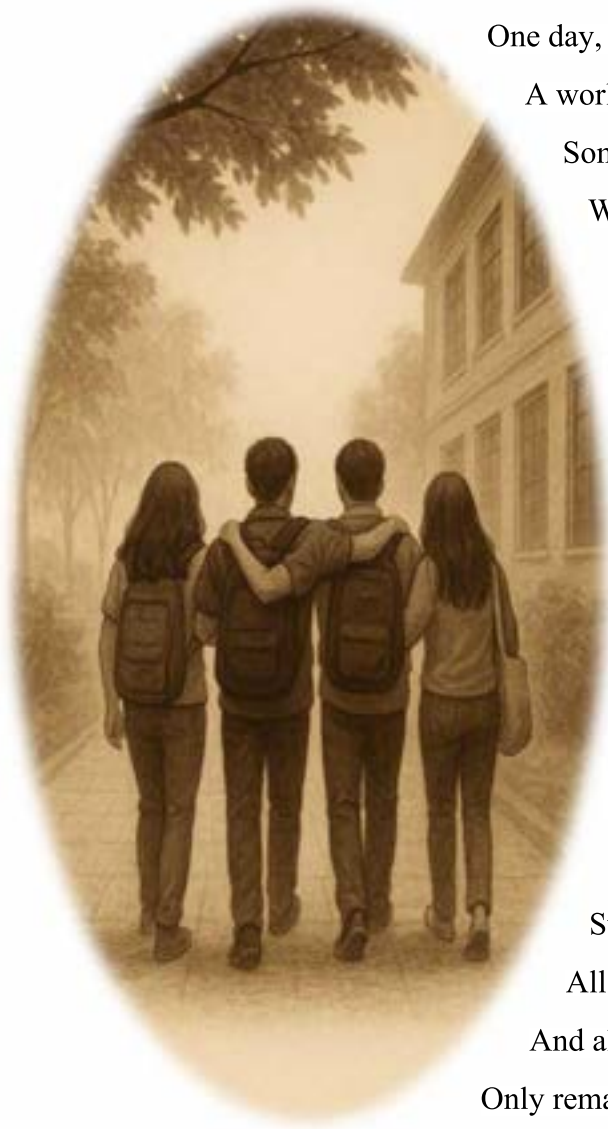
After exploring the temple, we visited the Prasadam Hall, where we were served a simple yet delicious meal. The food tasted different from what we usually eat at home but it had a comforting and pure flavor.

As the day came to an end, we made our way to the Ganges River for the final part of our journey. Instead of taking a regular route, we decided to cross the river by boat. The sun was setting and the sky turned a mix of orange and pink, reflecting beautifully on the water. The gentle movement of the boat and the cool breeze made the experience even more memorable.

This trip to ISKCON Mayapur was more than just a visit to a temple. It was a peaceful and refreshing experience that left a deep impact on me. The atmosphere, the people and the spiritual energy of the place made it a journey to remember.

Once, We Were Here

Subhashree Mandal
6th Semester,
Department of Education
Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

One day, they walked into the unknown,
A world full of faces, yet not their own.
Some eyes gleamed with eager light,
While others hid in quiet fright
As time passed, these faces changed,
No longer strangers – no longer strange.
They became comfort, Joy and Light,
Echoing laughter through day and night.
Through endless talks and silly fights,
Through tensions yet carefree nights.
Between the worries of exams and fun,
A bond was built, second to none.
But time moved on, as time must do.
The days of laughter became so few.
Suddenly, everything ended,
All of it remained in the past,
And all these sweet moments, bright & free,
Only remained as beautiful memory.

Nature

Susmita Das

2nd Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

Beauty of the nature, is always like a dream.

Seems like listening to music,

By hearing those flowing streams.

Allow nature's peace to flow into you.

Your ending will be a beginning,

You will find something new.

Nature is a gift for the soul,
It keeps open it is door for all.
Colors are the smiles of nature,
You can feel the glow.
Nature is everywhere,
Nature is everywhere you go.

I Am Scared

Mayurima Rahman
2nd Semester,
Department of Education
Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

I am scared.

Scared of losing you.

You are the sweetest dream, I have ever seen,

Where I use to hold you a little tighter

Because I know, when I will wake up you will be gone.

I am scared.

Scared of losing you.

You are the brightest sky of my everyday life,

Which I use to gaze upon in awe

Before I get overshadowed by the clouds.

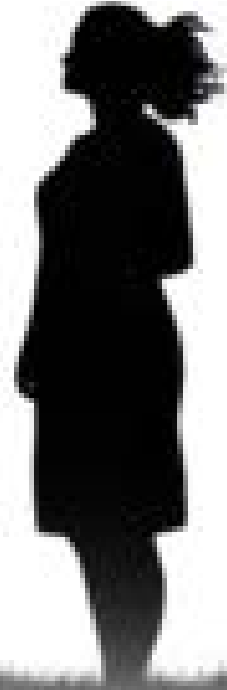
I am scared.

Scared of losing you.

You are the beautiful moment of my life,

That I enjoy by expressing my love, joy, contentment, and gratitude

Before returning to the life where I seek for those moments.

Youth

Natasha Chirania
4th Semester,
Department of Education
Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

In the shade of the trees,
It goes about somewhere in the breeze.
And if the memories of my childhood were ever to seize,
It would take more than just words to please.
For it is not death that most great men fear,
The hues of youth being in the heart somewhere nearer.

Quotes

Hiyasri Kakati

2nd Semester,

Department of Education

Arya Vidyapeeth College (Autonomous)

- ❖ "Your dreams don't need permission to exist. Chase them boldly, even when the path is unclear – because every step forward shapes the road ahead."

- ❖ "The strongest people aren't those who never fall, but those who rise every time they do. Growth isn't about avoiding failure; it's about learning how to stand taller after each setback."

- ❖ "Life is a constant dance between holding on and letting go. The secret is knowing which steps lead you forward and which keep you stuck in place."

অসমীয়া

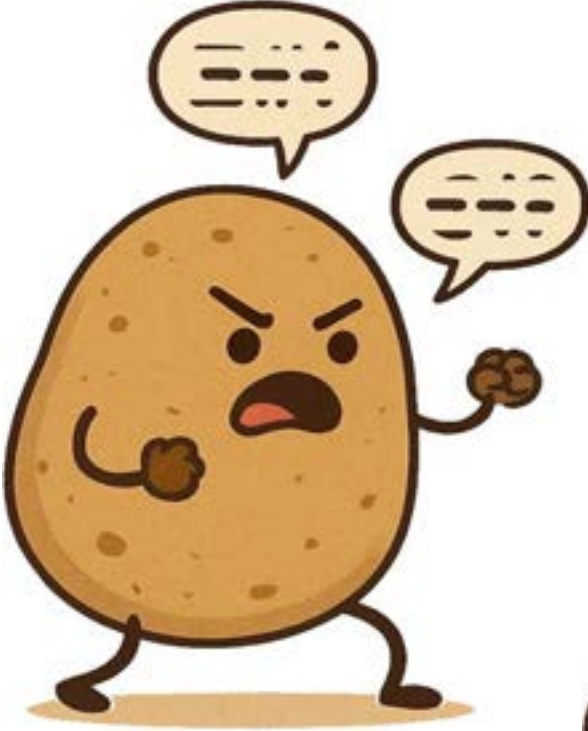
শাখা

আলু আৰু বেঙেনা

কাজল ব্যাস

ষষ্ঠ সান্নাথিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

আলু আৰু বেঙেনাৰ
লাগিল এদিন কাজিয়া ।
বাকীবোৰ পাচলিয়ে কয়
বেঙেনাক ঘুচিয়া ।
আলুয়ে গৰবে কলে
তোৰ কি কাম ।
মই নহলে বান্ধনীয়ে
লয় হৰিৰ নাম ॥
সকলো খাদ্যৰ লগত
মই মিলি যাওঁ ।
ভাতৰ পাতত তোক চোন
দেখাই নাপাওঁ ॥
বেঙেনাও নাছিল কিন্তু

আলুতকৈ কম ।

তপৰাই উত্তৰ দিলে
মোৰো আছে দাম ॥
খাওঁতাৰ মুখত বুচি লগোৱাই
মোৰ আচল কাম ।
কাজিয়াৰ মাজতে আহি পালে
বান্ধনী বই
কাটি- কুটি দুয়োকে
দিলে চৰুত বহাই ॥
মনে মনে থাকিল দুয়ো
মুখ বন্ধ কৰি ।
ভাতৰ লগত খালে আটাইয়ে
টকালি মাৰি মাৰি ॥

মোৰ অতীতৰ ভাল লগা

মৰমী ডেকা

চতুৰ্থ সান্নাঘিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

মনত পৰে এতিয়াও
সেই ল'ৰালিবোৰ,
প্ৰথম প্ৰচেষ্টাবোৰ
মা - দেউতাই হাতত
ধৰি ধৰি চোতালত
খোজ কঢ়োৱা দিনবোৰ।
মাই ভাত খোৱাই
দিয়া দিনবোৰ;
মনত পৰে দুষ্টকৰিলে
দিয়া গালি বোৰ;
চোতালত আইতাৰ পৰা
সামু শূনা দিনবোৰ;
ককাদেউতাই বজাৰৰ
পৰা আহিলে অনা
চকলেটটোৰ, কথা
মনত পৰে মাক
কৰা আমনি বোৰ;
স্কুলৰ ভাল লগা দিনবোৰ;
স্কুলীয়া জীৱনৰ গৰম বন্ধত
মামা হাঁতৰ ঘৰলৈ
যোৱা দিনবোৰ;
এই মনত পৰা অতীতৰ
স্মৃতিবোৰে যেন মোৰ
অতীতৰ ভাল লগা।

ব্রাসলীলা

কাজল ব্যাস

ষষ্ঠ সান্মাষিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

শৰতৰ পূৰ্ণিমা ৰাতি
কিয়ে বিতোপন দেখি,
ৰাতি দিনৰ চিন নাই
সবাৰে মনত আনন্দৰ সীমা নাই !
শিঙ জোনাক ৰাতি
কৃষ্ণই বৃন্দাবনত বজাইছিল বাঁহী
কৃষ্ণৰ বাঁহীৰ মাত শুনি
গকুলৰ গোপীসৰ বাউলী হৈ আহি
বৃন্দাবনত কৃষ্ণৰ সৈতে
কৰিছিল ৰাস কেলি ॥
তাৰেই ৰহন লাগি
আজিও বৈ আছে ৰাসলীলা ভূমি॥
গাওঁ-ভূঁই চহৰ – নগৰৰ
সকলো আহে দল বান্ধি বান্ধি,
কিয়ে চাবি দোকান পোহাৰ
হৰেক ৰকমৰ বজাৰ,
মনৰ আনন্দত সাঁচতীয়া ধনৰ
হয় চাৰখাৰ ॥
আয়তীৰ উৰুলি ধ্বনি
নাম কীৰ্তনৰে মুখৰিত
এয়া মহামিলনৰ
মিলন ভূমি ॥

মই এগৰাকী নাৰী

চয়নিকা দাস

ষষ্ঠ সান্নাথিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

হয়, মই এগৰাকী নাৰী। শব্দটো সৰু নহয় জানো? মাত্ৰ দুটা আখৰে সৃষ্টি হোৱা এই শব্দটো দেখিবলৈ সৰু যেন লাগে যদিও এই শব্দটো য়ে নিজৰ মাজত কিমান বেছি গভীৰতাক সামৰি ৰাখিছে তাক জনাটো সহজ যেন লাগিলে ও ইমান সহজ নহয়। নাৰী য়ে অনন্যা নাৰী য়ে দেৱী নাৰী য়ে মূল আৰু নাৰী য়ে প্ৰাণ নাৰী য়ে মান।

সেয়েহে, নাৰী এগৰাকী ৰ মহত্ব ৰ কথা অপাৰ যদিও মই মোৰ ক্ষুদ্ৰ প্ৰচেষ্টা ত কেইটামান শব্দ ৰে এটি কবিতা লিখিবলৈ মন মেলিছো-

তুমি নাৰী হয়।
তুমি শক্তি হয়!
তোমাৰ পৰা আৰম্ভ
আৰু যেন তোমাৰ তাতেই শেষ হয়!
তুমি প্ৰকৃতি হয়
আৰু প্ৰকৃতি মানে তুমি
নাৰী তুমি মাতৃ
নতুন জীৱনত তোমাৰ অৱদান বহুত
জীৱন ৰ বাটত তুমি হলা মূল সুঁতি।
সেয়েহে কও ,
নাৰী তুমি অনন্যা!
নাৰী তুমি অনন্যা!

অপেক্ষা

নিশিতা চৌধুরী

দ্বিতীয় সান্মাষিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

তুমি আছা নহয় জীৱন টোত

তাতকৈ আৰু কি কামনা কৰিম কোৱা।

মাথো মই অপেক্ষা কৰাটো বেয়া পাও ...

কিন্তু ! অপেক্ষাৰ অন্তত যদি মই তোমাক পাও

তেন্ত মই আজীৱন অপেক্ষা কৰিম।

মাথো মোক তোমাকেই লাগে।

হেজাৰ মানুহৰ মাজতো তোমাক লাগে ...

আৰু অকলশৰেও তোমাকেই লাগে।

ভাল পাও তোমাক আকৌ

কেনেকৈ নিজক বুজাম যে অলপ ধৈৰ্য্য ধৰ !

তুমি অহাৰ পাছত যেন মই সকলো পালো।

তুমি থাকিলে যেন এটা মৰহি থকা ফুলো ধুনীয়া ..

আৰু তুমি নহলে ধুনীয়া ফুলো মৰহি থকা যেন লাগে।

হেজাৰ মানুহৰ মাজতো যেন অকলশৰীয়া মই।

আৰু তুমি কাষত থাকিলে যেন মই সম্পূৰ্ণ ॥

আইতাৰ মঁচা মৰম

তন্ময়ী গগৈ

চতুৰ্থ সান্নাঘিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

মোৰ সবু হাতবোৰ ধৰি,
আইতাই মোক ল'লে কোলাত,
সপোন বুলিলে সবগীয়া সুৰে,
স্নেহৰ ওঁঠত মিঠা আদৰত।

যেতিয়া বেমাৰত পৰো মই,
তেওঁৰ চকুত চকুপানী পৰে,
সৱটি ধৰে মোক কাষত,
যেন মোৰ সকলো বেদনা তেওঁ লৈ ল'ব।

স্কুললৈ ওলাওঁতে
ভাতৰ কাঁহী লৈ আহিছিল পিছে পিছে,
"এগুৰা আবু খা, দেহা,"
সেই মাত আজিও মনত বাজে।

তেওঁৰ চিন্তা সদায় মোৰ বাবে
ভৱিষ্যত মোৰ উজ্জ্বল হ'ব লাগে,
"ভাল মানুহ হ'বি," কৈ আছিল,
স্নেহৰ সুবত সদায় বুজাই।

আইতা আছিল মোৰ প্ৰথম বান্ধৱী,
মোৰ সকলো কথা তেওঁৰ আগত
খুলি কৈছিলো, তেওঁ বুজি পাইছিল,
তেওঁ মোৰ অন্তৰৰ আত্মজন।

পঢ়িবলৈ যেতিয়া আহিলোঁ দূৰলৈ,
মোবাইলৰ স্ক্ৰীনত প্ৰতিদিনে
তেওঁৰ সুৰ মোৰ হৃদয়ত বাজিছিল,
"দেহা, ভাল আছ নে?" সেই সলনি কথাৰে I

সময় গ'ল, দিন উজ্জলিল,
আইতা শাৰীৰিকভাৱে আঁতৰি গ'ল,
কিন্তু মোৰ বুকুত জীৱন্ত,
তেওঁৰ মৰম, কথা, আশীৰ্বাদ I

কেতিয়াবা হঠাৎ
তেওঁৰ মাত মনত বাজে,
"ভাল কৈ থাকিবি, দেহা,"
সেই স্নেহৰ বাণী মনত সাঁচো।

আজিও আকাশৰ জোনটো চাওঁতে,
তেওঁক দেখোঁ, হাঁহি হাঁহি,
তেওঁ মোৰ হৃদয়ৰ আকাশত,
জীৱন্ত তৰা হৈ জ্বলিছে আজি।

যাত্ৰুগা

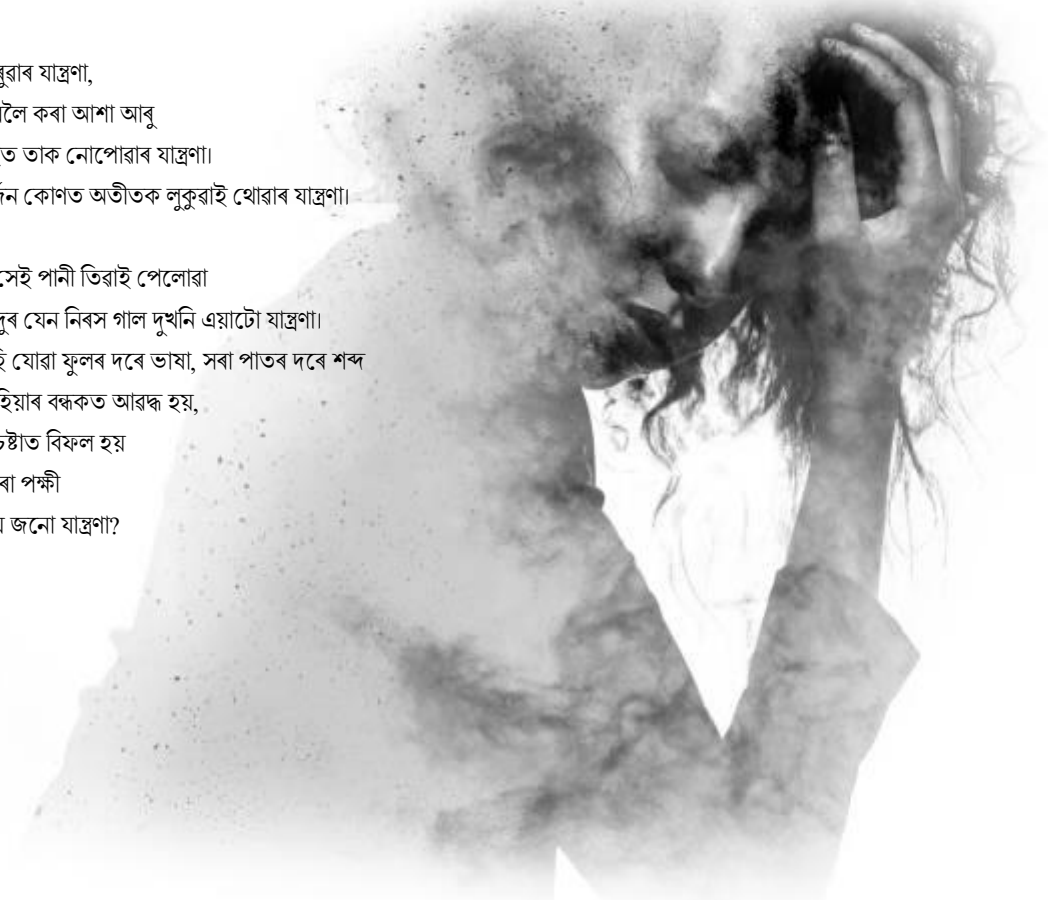
চয়নিকা দাস

ষষ্ঠ সান্মাষিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

কিবা হেবুৱাৰ যাত্ৰুগা,
কিবা পাবলৈ কৰা আশা আবু
তাৰ পাছত তাক নোপোৱাৰ যাত্ৰুগা।
মনৰ নিৰ্জন কোণত অতীতক লুকুৱাই থোৱাৰ যাত্ৰুগা।

দুনয়নৰ সেই পানী তিৱাই পেলোৱা
ৰঙা সেমুৰ যেন নিৰস গাল দুখনি এয়াটো যাত্ৰুগা।
সৰা মৰহি যোৱা ফুলৰ দৰে ভাষা, সৰা পাতৰ দৰে শব্দ
যেতিয়া হিয়াৰ বন্ধকত আৱদ্ধ হয়,
অপ্ৰাণ চেষ্টাত বিফল হয়
মাটিত পৰা পক্ষী
এয়া নহয় জনো যাত্ৰুগা?

সত্ৰীয়া নৃত্যৰ কিছু কথাৰে

চয়নিকা দাস

ষষ্ঠ সান্নাযিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

আৰম্ভণি : প্ৰাচীন কালৰ পৰাই অসমত নৃত্য - কলাৰ প্ৰচলন আছিল। ইয়াৰে সত্ৰীয়া নৃত্য ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় নৃত্য ধাৰাৰ এক বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ নৃত্য। সত্ৰীয়া নৃত্যৰ ' সত্ৰীয়া' শব্দ টো সত্ৰ ৰ পৰা আহিছে। সত্ৰীয়া নৃত্য মানে মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱে আৰু শ্ৰী শ্ৰী মাধৱদেৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰা সত্ৰ সমূহৰ যোগেদি প্ৰচলিত হোৱা নৃত্য ধাৰা।

উৎপত্তি আৰু ইতিহাস : সত্ৰীয়া ভাৰতৰ অন্যতম পৰম্পৰাগত হিন্দু শাস্ত্ৰীয় নৃত্য ৰূপ যি অসমৰ মূল নৃত্য ৰূপ। কোনো উদেশ্য ৰে সৃষ্টি কৰা যিকোনো নৃত্য কলাৰ অগ্ৰণী ৰূপ হ'ল শাস্ত্ৰীয় নৃত্য। সত্ৰীয়া নৃত্য ৰ আৰম্ভণি ১৫ শতিকাৰ পৰাই আৰম্ভ হৈছিল, আৰু এই নৃত্য ৰ ৰূপটো প্ৰাই ৫০০ বছৰ পুৰণি। মহাপুৰুষ শ্ৰী মন্ত শঙ্কৰদেৱে ভক্তি ধৰ্মৰ প্ৰচাৰৰ বাবে অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল পৰবৰ্তী সময়ত তেখেতৰ অনুগামী সকলে আন আন ঠাইত সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰে। এই সত্ৰ বোৰ ৰ পৰা এ সত্ৰীয়া নৃত্য আমাৰ মাজলৈ আহিলে। সত্ৰীয়া নৃত্য মূল হ'ল সাধাৰণ লোক ৰ মাজত নৃত্যৰ ৰ দ্বাৰা আধ্যাত্মিক ভাৱ ৰ সৃষ্টি কৰা।

২০ শতিকাৰ মাজভাগত সত্ৰ সমূহৰ পৰিসীমা ৰ ভিতৰৰ পৰা সত্ৰীয়া নৃত্য ৰ উত্থান ঘটিছিল আৰু সাধাৰণ লোক সকলে বিশেষকৈ মহিলা নৃত্য শিল্পী সকলে এই নৃত্য ৰ ৰূপ আৰু ইয়াৰ দৰ্শনৰ সন্দৰ্ভ্য ক আঁকোৱালি লব'লৈ আৰম্ভ কৰিছিল।

সময় পাৰ হোৱা লগে লগে সত্ৰীয়া নৃত্য জনপ্ৰিয় হবলৈ ধৰে। ভাৰতৰ শাস্ত্ৰীয় আৰু অন্যান্য শিল্পকলাৰ তদাৰক কৰা

চৰকাৰী অনুষ্ঠান সংগীত নাটক একাডেমীয়ে সত্ৰীয়া নৃত্যক ২০০০ চনত শাস্ত্ৰীয় নৃত্য হিচাপে স্বীকৃতি দিয়ে।

সত্ৰীয়া নৃত্যৰ বিষয়বস্তু : সত্ৰীয়া নৃত্য ৰ বিষয়বস্তু হ'ল বস গ্ৰাহী ভাৱে ভগৱান শ্ৰী কৃষ্ণ ৰ গুণলীলাৰ বৰ্ণনা কৰা। সত্ৰীয়া নৃত্য ৰ ভিতৰত অন্তৰ্গত শৈলী যেনে - চালি, ভোৰতাল নৃত্য, বুমুৰা, গায়ন - বায়ন ইত্যাদি ইয়াৰ উপৰিও অংকীয়া নাট ৰ অন্তৰ্ভুক্ত সূত্ৰ ধাৰ নৃত্য , প্ৰৱেশ ৰ নাচ, বাস নৃত্য বা গোপী নৃত্য আদি ভাওনা অনুষ্ঠানৰ সকলো শৈলী

আৰু নৃত্যকে সত্ৰীয়া নৃত্য ৰ ভিতৰত ধৰা হয়। সেয়েহে সত্ৰীয়া নৃত্য ঘাইকৈ ভাওনাৰ লগত সম্পৰ্কিত।

অসমত ঠাই লৈ মূলত তিনিটা ধাৰা আছে। সেইকেইটা হ'ল - বৰদোৱা, বৰপেটা আৰু মাজুলী ধাৰা। ইয়াৰ ভিতৰত মাজুলিতেই আটাইটকৈ সৰ্বহ পদ নৃত্য প্ৰচলিত হৈ আছে।

সত্ৰীয়া নৃত্যৰ শিক্ষা অতীতৰ পৰা য়ে সত্ৰ বোৰত দি অহা হৈছে। সত্ৰীয়া নৃত্য শিক্ষা দিবলৈ সৰু সৰু ল'ৰা বা বোৰক একত্ৰিত কৰি লোৱা হয়। সত্ৰ সমূহত সত্ৰীয়া নৃত্য শিকোৱাৰ যি পাঠ প্ৰদান কৰা হয় তাক মাটি ঠাখৰা বোলা হয়। মাটি আখৰা যেনে - উধা পাক, জলক, চেৰেকী, ওৰা ত বহা উঠা, তিনটিয়া, উধা ছটা ইত্যাদি বিভিন্ন আখৰা সমূহ শিকাই হাত আৰু ভৰি ৰ পাক আনি লোৱা হয়। ব্যায়াম কৰি সত্ৰীয়া নৃত্য ৰ বাবে পোনপ্ৰথমে ল'ৰা জনক শাৰিৰীক ভাবে প্ৰস্তুত কৰি লোৱা হয়।

সাজ-পাৰ আৰু অলংকাৰ - সত্ৰীয়া নৃত্যত ব্যৱহৃত সাজ -পোছাক, আ - অলংকাৰ আদি সত্ৰ তে প্ৰস্তুত কৰা হয়।

বিবিধ নৃত্যত বেলেগ বেলেগ সাজ - পোছাক ব্যৱহাৰ কৰা হয়। সত্ৰীয়া নৃত্য ৰ পোছাক মূলত: দুবিধ ধুতি আৰু চাদৰ আৰু পাগুৰি সামৰি লোৱা পুৰুষ ৰ সাজ - পোছাক। চাদৰ আৰু কাঁচী (কাঁচালৰ কাপোৰ) ক সামৰি লোৱা নাৰীৰ সাজ পোছাক। পৰম্পৰাগতভাৱে সাজ পোছাক বোৰে বগা বা কেঁচা বেচম ৰং ৰ আছিল আৰু নিৰ্দিষ্ট নৃত্য ৰ বাবে ৰঙা, নীলা আৰু হালধীয়া ৰঙ ৰ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল।

সত্ৰীয়া নৃত্যত সাধাৰণতে কপালি, গাম খাৰু, দুগ দুগী, জোনবিৰি, ঢোল মাদলি ইত্যাদি পৰিধান কৰি এই নৃত্য উপস্থাপন কৰা হয়।

সামৰণি: আমাৰ মহাপুৰুষ সকলে অসম খনৰ বাবে যি অৱদান আগবঢ়াই থৈ গৈছে তাৰ প্ৰতিচ্ছবি আমাৰ সংস্কৃতিত সত্ৰীয়া নৃত্য ৰ ৰূপত এতিয়াও জিলিকি আছে। সত্ৰীয়া নৃত্যই শাস্ত্ৰীয় নৃত্য সমূহৰ তালিকা ত এটি বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। আধুনিকতাৰ কবলত কিছুমান লোকৰ দ্বাৰা সত্ৰ সমূহৰ বাহিৰত যদিও কেতিয়াবা বিকৃত হোৱা আমি দেখিবলৈ পাও তথাপিও অসমৰ সত্ৰ সমূহে আজি ও পৰম্পৰাগত ভাৱে তথা সত্ৰীয়া নৃত্য ৰ বৈশিষ্ট্য ইতিহাস সজীৱ কৰি ৰাখিছে।

- সংগ্ৰহীত

পৰিৱেশ সজাগতা: বহনক্ষম ভৱিষ্যতৰ চাৰিকটি

ৰিংকি মণি ভৰালী

চতুৰ্থ সান্নাধ্যিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

শেহতীয়া বছৰবোৰত সমগ্ৰ বিশ্বতে পৰিৱেশৰ বিষয়সমূহ কেন্দ্ৰীয় চিন্তাৰ বিষয় হৈ পৰিছে। গলি যোৱা বৰফৰ টুপিৰ পৰা আৰম্ভ কৰি জৈৱ বৈচিত্ৰ্যৰ ভয়ংকৰ হ্ৰাসলৈকে জলবায়ু পৰিৱৰ্তন মানৱ জাতিৰ সন্মুখীন হোৱা অন্যতম জৰুৰী প্ৰত্যাহ্বান। বিশ্বই এই ভাবুকিসমূহৰ সৈতে যুঁজি থকাৰ সময়তে ইতিবাচক পৰিৱৰ্তনক লালন-পালন আৰু বহনক্ষম পদ্ধতিসমূহক উৎসাহিত কৰাৰ বাবে পৰিৱেশ সজাগতাই এক গুৰুত্বপূৰ্ণ আহিলা হিচাপে আত্মপ্ৰকাশ কৰিছে। কিন্তু পৰিৱেশ সজাগতাৰ প্ৰকৃত অৰ্থ কি, আৰু ইয়াৰ ইমান গুৰুত্বপূৰ্ণ কিয়?

পৰিৱেশ সজাগতাৰ গুৰুত্ব !

মানসিকতাক প্ৰসাৰিত কৰে, য'ত ব্যক্তি আৰু ব্যৱসায়ীসকলে

জলবায়ু পৰিৱৰ্তন আৰু গোলকীয় উষ্ণতা: পৰিৱেশ সজাগতাৰ সৈতে জড়িত আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্য আৰু জৰুৰী বিষয়টো হ'ল জলবায়ু পৰিৱৰ্তন। বিশ্বৰ উষ্ণতা বৃদ্ধি, বতৰৰ চৰম পৰিঘটনা, সাগৰৰ জলপৃষ্ঠ বৃদ্ধি আদি মানুহৰ কাৰ্যকলাপৰ প্ৰত্যক্ষ পৰিণতি যেনে জীৱাশ্ম ইন্ধন জ্বলোৱা, বনাঞ্চল ধ্বংস, ঔদ্যোগিক প্ৰদূষণ। এই বিষয়সমূহৰ বিষয়ে অধিক বুজাই ব্যক্তি আৰু ব্যৱসায়ীসকলক এনে পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰাত সহায় কৰিব পাৰে যিয়ে সেউজ গৃহ গেছৰ নিৰ্গমন হ্ৰাস কৰে আৰু জলবায়ুৰ স্থিতিস্থাপকতাক সমৰ্থন কৰে।

১. পৰিৱেশ সজাগতা :- পৰিৱেশ সচেতনতাই গ্ৰহটোক প্ৰভাৱিত কৰা বিভিন্ন পৰিৱেশ বিষয়ৰ বিষয়ে বুজা আৰু জ্ঞানক বুজায়। ইয়াত পৃথিৱীৰ পৰিৱেশ তন্ত্ৰত মানৱ কাৰ্যকলাপৰ প্ৰভাৱ আৰু পৰিৱেশৰ ক্ষতি হ্ৰাস কৰিবলৈ ব্যক্তি, সম্প্ৰদায় আৰু চৰকাৰে ল'ব পৰা পদক্ষেপসমূহৰ স্বীকৃতি অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে। পৰিৱেশৰ প্ৰতি সচেতন হোৱাৰ অৰ্থ হ'ল বনাঞ্চল ধ্বংস, প্ৰদূষণ, আৱৰ্জনা ব্যৱস্থাপনা, প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ অভাৱ, জলবায়ু পৰিৱৰ্তনৰ পৰিণতি আদি বিষয়ৰ বিষয়ে অৱগত হোৱা। এই সজাগতাই মানুহতেওঁলোকৰ দৈনন্দিন পছন্দৰ বিষয়ে আৰু সেই সিদ্ধান্তসমূহে পৰিৱেশক কেনেদৰে প্ৰভাৱিত কৰে সেই বিষয়ে চিন্তা কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰে। ইয়াৰ উপৰিও ই দায়িত্বশীল

তেওঁলোকৰ কাৰ্বন ফুটপ্ৰিন্ট কম কৰিবলৈ, পানী সংৰক্ষণ কৰিবলৈ, পুনঃব্যৱহাৰ কৰিবলৈ, আৰু পৰিৱেশ-বন্ধুত্বপূৰ্ণ সামগ্ৰী ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে।

২. জৈৱ বৈচিত্ৰ্যৰ ক্ষতি:- বৰ্তমান গ্ৰহটোৰ গণ বিলুপ্তিৰ পৰিঘটনা চলি আছে, বাসস্থান হেৰুৱা, অতিমাত্ৰা শোষণ, প্ৰদূষণৰ বাবে হাজাৰ হাজাৰ প্ৰজাতিৰ বিলুপ্তিৰ সন্মুখীন হৈছে। পৰিৱেশ সজাগতাই মানুহক জৈৱ বৈচিত্ৰ্য সংৰক্ষণৰ গুৰুত্ব চিনাক্ত কৰাত সহায় কৰিব পাৰে, বিপন্ন প্ৰজাতিৰ সুৰক্ষাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি পৰিৱেশ তন্ত্ৰ বজাই ৰখা সংৰক্ষণৰ পদক্ষেপ সৃষ্টি কৰালৈকে।

৩. সম্পদ সংৰক্ষণ:- আমাৰ গ্ৰহটোৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদ যেনে পানী, জীৱাশ্ম ইন্ধন, খনিজ পদাৰ্থ সীমিত। বিশ্বৰ জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ লগে লগে এই সম্পদসমূহৰ ওপৰত হেঁচা বাঢ়ি যায়। পৰিৱেশ সজাগতাই মানুহক পানীৰ ব্যৱহাৰ হ্ৰাস কৰা, নবীকৰণযোগ্য শক্তিৰ উৎসলৈ যোৱা, আৰু বহনক্ষম কৃষিৰ প্ৰসাৰ আদি কাৰ্য্যৰ জৰিয়তে এই বহুমূলীয়া সম্পদসমূহ সংৰক্ষণৰ প্ৰয়োজনীয়তা বুজিবলৈ সহায় কৰে।

৪. প্ৰদূষণ প্ৰতিৰোধ:- বায়ু, পানী বা মাটিৰ দূষণৰ ৰূপতেই হওক প্ৰদূষণে পৰিৱেশ আৰু মানুহৰ স্বাস্থ্য উভয়তে বিধ্বংসী প্ৰভাৱ পেলায়। উদাহৰণস্বৰূপে প্লাষ্টিকৰ আৱৰ্জনাবোৰে সাগৰৰ শ্বাসৰুদ্ধ

কৰি তুলিছে আৰু সাগৰীয় জীৱ-জন্তুৰ ক্ষতি কৰিছে। প্ৰদূষণৰ উৎসৰ বিষয়ে সজাগতা বৃদ্ধি কৰি আৰু আৱৰ্জনা হ্রাস, পুনঃব্যৱহাৰ, আৰু দায়িত্বশীল ব্যৱহাৰৰ পোষকতা কৰি ব্যক্তিসকলে এই ক্ৰমবৰ্ধমান সমস্যাটো দূৰ কৰাত সহায় কৰিব পাৰে।

৫. বহনক্ষম উন্নয়ন:- ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ নিজৰ প্ৰয়োজন পূৰণৰ ক্ষমতাৰ লগত আপোচ নকৰাকৈ বৰ্তমানৰ প্ৰয়োজন পূৰণ কৰাৰ ক্ষমতাক বহনক্ষমতা বোলে। পৰিৱেশ সজাগতাই সমাজৰ সকলো খণ্ডতে বহনক্ষম পদ্ধতিসমূহক প্ৰসাৰিত কৰে, উদ্ভাৱন আৰু সমাধানক উৎসাহিত কৰে যিয়ে অৰ্থনৈতিক বৃদ্ধি, পৰিৱেশ স্বাস্থ্য, আৰু সামাজিক কল্যাণক প্ৰসাৰিত কৰে।

আমি কেনেকৈ পৰিৱেশ সজাগতা বৃদ্ধি কৰিব পাৰো?

১. শিক্ষা আৰু পোষকতা:- পৰিৱেশ সজাগতা বৃদ্ধিৰ অন্যতম ফলপ্ৰসূ উপায় হ'ল শিক্ষা। বিদ্যালয়, বিশ্ববিদ্যালয়, আৰু সম্প্ৰদায়ৰ কাৰ্যসূচীয়ে পৰিৱেশৰ বিষয়সমূহ পাঠ্যক্ৰমত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পাৰে, পৰৱৰ্তী প্ৰজন্মক বহনক্ষম জীৱন-যাপনৰ বিষয়ে শিকাব পাৰে। সজাগতা বিয়পোৱা আৰু মানুহক পদক্ষেপ ল'বলৈ সংগঠিত কৰাত ওকালতি অভিযান, তথ্যচিত্ৰ, আৰু ছ'চিয়েল মিডিয়াইও গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে।

২. সেউজ পদ্ধতি গ্ৰহণ কৰা:- ব্যক্তিগত পৰ্যায়ত মানুহে অধিক বহনক্ষম জীৱনশৈলী গ্ৰহণ কৰিবলৈ সচেতন বাছনি কৰিব পাৰে। ইয়াৰ ভিতৰত আৱৰ্জনা হ্রাস কৰা, কম প্লাষ্টিক ব্যৱহাৰ কৰা, পৰিৱেশ- বন্ধুত্বপূৰ্ণ ব্যৱসায়িক সমৰ্থন কৰা, নবীকৰণযোগ্য শক্তিৰ উৎসলৈ যোৱা, আৰু পানী আৰু শক্তিৰ ব্যৱহাৰ হ্রাস কৰা আদি অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব পাৰে। দৈনন্দিন অভ্যাসৰ সৰু সৰু পৰিৱৰ্তনে সময়ৰ লগে লগে যথেষ্ট ইতিবাচক প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে।

৩. কৰ্পৰেট দায়িত্ব:- কোম্পানীসমূহৰো দায়িত্ব আছে পৰিৱেশ সজাগতা বৃদ্ধিৰ। বহনক্ষম ব্যৱসায়িক পদ্ধতি গ্ৰহণ কৰি, যেনে নিৰ্গমন হ্রাস কৰা, নবীকৰণযোগ্য শক্তিত বিনিয়োগ কৰা, আৰু আৱৰ্জনা হ্রাস কৰা, নিগমসমূহে আদৰ্শ দেখুৱাই নেতৃত্ব দিব পাৰে আৰু গ্ৰাহক আৰু প্ৰতিযোগীসকলক একেদৰেই অনুপ্রাণিত কৰিব পাৰে। কৰ্পৰেট সামাজিক দায়বদ্ধতা (চিএছআৰ) পদক্ষেপসমূহে পৰিৱেশগত পদ্ধতিসমূহৰ উন্নতি আৰু সেউজ প্ৰযুক্তিসমূহক সমৰ্থন কৰাত মনোনিৱেশ কৰিব পাৰে।

৪. চৰকাৰী কাৰ্য আৰু নীতি:- বহনক্ষম উন্নয়নক সমৰ্থন কৰা আইন, নিয়ম আৰু প্ৰৰোচনাৰ জৰিয়তে পৰিৱেশ সজাগতাক প্ৰসাৰিত কৰাত চৰকাৰসমূহে এক অপৰিহাৰ্য ভূমিকা পালন কৰে।

বিপদৰ বন্ধুহে এজন প্রকৃত বন্ধু

মৰমী ডেকা

চতুৰ্থ সান্মাষিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

ৰাহুল আৰু ৰোহন দুয়োটা সৰুৰে পৰা ভাল বন্ধুত আছিল। একেটা চুবুৰীতে একেলগে ডাঙৰ-দীঘল হৈছিল, ৰাজপথ অন্বেষণ কৰিছিল, ক্ৰিকেট খেলিছিল, গোপন কথাবোৰ শ্বেয়াৰ কৰিছিল। বছৰবোৰ পাৰ হৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে বিভিন্ন কলেজত পঢ়িলে, কিন্তু তেওঁলোকৰ বন্ধুত্ব দৃঢ় হৈ থাকিল। এটা ভাগ্যৰ নিশা ৰাহুলক বিপদত পৰা ৰোহনৰ পৰা উন্মাদ ফোন আহিল। গভীৰ নিশা পাটৰ পৰা ঘৰলৈ আহি থাকোঁতে ৰোহনে গাড়ীখন পথৰ পৰা ছিটিকি গছত খুন্দা মাৰে। আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈ তেওঁ ধ্বংসাত্মক আবেগ হৈ পৰে। আতংকিত হৈ সি তাৰ একমাত্ৰ আশা ৰাহুলক ফোন কৰিলে। কোনো সংকোচ নকৰাকৈ ৰাহুলে আন্ধাৰ আৰু জনশূন্য পথৰ মাজেৰে নেভিগেট কৰি দুৰ্ঘটনাস্থলীলৈ লৰালৰিকৈ গ'ল। আহি পোৱাৰ লগে লগে

ৰোহনক তেজ ওলাই থকা আৰু নিজকে মুক্ত কৰিবলৈ সংগ্ৰাম কৰি থকা দেখিলে। ৰাহুলে জৰুৰীকালীন সেৱাৰ আহ্বান জনাই আৰু বন্ধুক সান্ত্বনা দিবলৈ চেষ্টা কৰি দ্ৰুতগতিত কাৰ্য্যত নামি পৰিল। এম্বুলেন্স আহিলে সি ৰোহনৰ কাষতে থাকিল, আৰু তাৰ পিছত লগত লৈ হাস্পিতাললৈ গ'ল। ৰোহনৰ আঘাত গুৰুতৰ আছিল, তৎক্ষণাত অস্ত্ৰোপচাৰৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। ৰাহুলে গোটেই ৰাতি তাৰ লগত থাকিল, তাৰ হাতত ধৰি তাৰ লগত কথা পাতি সি শান্ত কৰি ৰাখিবলৈ।

ৰাহুলৰ সময়োপযোগী হস্তক্ষেপ আৰু সহায়ৰ বাবেই ৰোহনে আঘাতৰ পৰা সুস্থ হৈ উঠিছিল। তেওঁলোকৰ বন্ধুত্বৰ পৰীক্ষাত ৰাহুলে বিপদত পৰা প্ৰকৃত বন্ধু বুলি প্ৰমাণিত হ'ল। সেইদিনাৰ পৰা সিহঁতৰ বন্ধন অধিক দৃঢ় হৈ উঠিল। ৰাহুলে নিজৰ জীৱন ৰক্ষা কৰা নিশাটো ৰোহনে কেতিয়াও পাহৰা নাছিল, আৰু তেওঁলোকৰ বন্ধুত্ব আনুগত্য আৰু বিশ্বাসৰ উজ্জ্বল নিদৰ্শন হৈ পৰিছিল। এই কাহিনীটোৱে "বিপদত পৰা বন্ধু এজন প্ৰকৃত বন্ধু" বাক্যাংশটোৰ উদাহৰণ দাঙি ধৰিছে। ৰোহনৰ প্ৰয়োজনৰ সময়ত ৰাহুলৰ নিঃস্বার্থ কৰ্ম আৰু অদম্য সমৰ্থনে বন্ধুত্বৰ প্ৰকৃত অৰ্থ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল।

মহৎ নোকৰ বৰ্ণা

ৰিংকি মণি ভৰালী

চতুৰ্থ সান্নাযিক, শিক্ষা বিভাগ

আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয় (স্বায়ত্তশাসিত)

- ❖ “পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ সুন্দৰ বস্তুটো হ'ল ফুল, কিন্তু তাৰ শিপা মাটি আৰু গোবৰতহে থাকে।” - ডি. এইছ. লৰেঞ্চ
- ❖ “ঘূণাৰে নিজক ভাৰাক্ৰান্ত কৰি নল'বা। তুমি ভবাতকৈ ই অতি গধুৰ বোজা।” - মেডাম দ্য চেভিন
- ❖ “ধন ব্যয় কৰাত ফুটি ওলায় মানুহৰ জীৱনবোধৰ পৰিচয়।” - গ্যেটে
- ❖ “নিজে আনন্দিত হ'বৰ বাবে আনক আনন্দ দিব পাৰিব লাগিব।” - মাৰ্ক টোৱেইন
- ❖ “জীৱনত ভয় খাবলৈ একোৱেই নাই। আছে মাথোঁ জীৱনক বুজিবলৈ।” - মেৰি কুৰি
- ❖ “ভাগ্যক বিশ্বাস নকৰিবা, বিশ্বাস কৰিবা তোমাৰ শক্তিক।” - লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা
- ❖ “পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ বেয়া কাম আনৰ সুনাম নষ্ট কৰা।” - বামকৃষ্ণ পৰমহংস
- ❖ “শিক্ষক হৈছে এডাল মমবাতিৰ দৰে, যি নিজে গলি আনক পোহৰ দিয়ে।” - সুভাষ চন্দ্ৰ বসু
- ❖ “দূৰ্বলীয়ে কেতিয়াও ক্ষমা কৰিব নোৱাৰে, ক্ষমা সৱলীৰহে গুণ।” - মহাত্মা গান্ধী
- ❖ “আশা আছে বাবে পৃথিৱী ইমান ধুনীয়া।” - হেম বৰুৱা

हिंदी

भाग

उडान

नन्दिनी चंडक

चौथा सत्र, शिक्षा विभाग

आर्य विद्यापीठ महाविद्यालय (स्वायत्त)

छोड़ दिए थे खेल के मैदान,
जहा कभी कदम दौड़े थे,
दिल के संग उडान।
वो भिट्टी की खशबू वो जोश की लहर,
वो हसी के पल, वो जीत का सफर।

फिर जीवन की राहें मूड
गई कहीं जब खेल से दर हुए,
पर खेल छूटा नहीं।
जिम्मेदारियों की दीवारे खड़ी हुई संग,
सपनों की जगह कुछ और थे अब रंग।

फिर भी कभी-कभी वो पल लौट आते हैं,
जेसे पुरानी किताब के पन्ने सहलाते हैं
याद आता है वो खेल का जूनून,
जो हर हारे जीत को देता था सुकून।

आज भी जीवन के हर मोड़ पर,
वो जज्बा साथ चलता है हर डोर पर।
शायद खेल छोड़ा था,
पर वो जज्बा नहीं।
अब वो हर दिन के संघर्षों में बसा कहीं।

जीवन का मैदान,
वो खेल का हिस्सा, हर हार-जीत में वही है,
वही किस्सा।
खेल को छोड़ा,
पर खेल ने मुझे नहीं
रगों में आज भी वो धड़कता यहीं।

फिर मिलेंगे

जूयेल आहमद
छठी सत्र, शिक्षा विभाग
आर्य विद्यापीठ महाविद्यालय (स्वायत्त)

अभी समर वेकेशन तो आएगा,
पर हमारे लिए छुट्टियों का सुकून नहीं लाएगा।
हॉलिडेज़ तो होंगे, वक्रत भी गुज़रेगा,
मगर "हैप्पी हॉलिडेज़" जैसा एहसास नहीं होगा।

ये छोटा सा सफ़र एक सपना सा था,
जो आँखें खुलते ही यादों में बदल गया।
वो हँसी-मज़ाक, वो छोटी-मोटी शरारतें,
बस अब तस्वीरों में ही सिमट गया।

फिर भी एक उम्मीद दिल में ज़िंदा रहेगा,
कहीं किसी मोड़ पे मुलाक़ात फिर से होगा।
वही मुस्कान, वही दोस्ती, वही बातें होंगे,
बस वक्रत नया होगा... जज़्बात वही पुराने होंगे।

ये सफ़र याद तो ज़रूर आएगा और बहुत आएगा,
पर अफ़सोस! वो सिर्फ़ याद बन कर रह जाएगा।

**PHOTO
GALLERY**

ALUMNI SPOTLIGHT

Dr. Dipankar Talukdar

HoD & Associate Professor
Department of Education
R G Baruah College,
Guwahati.

Dr. Mrigakshi Sarma

Assistant Professor
Sankardev University Nogaon.

Smita Rani Deka

Magazineist
Daily News 18.

Monica Debi

Advocate
Gauhati High Court.

Keshab Bora

Coordinator,
Satirtha Gyanyatra,
A Book Promotion Organization,
Lakhimpur.

Rajib Basumatary

Director of
CEC Bokajan Center,
Bokajan.

Dr. Shewali Bora

Assistant Professor
Borbhag College,
Nalbari.

Parimita Dutta Barua

Hindi Assistant,
Hindi Cell IIT Guwahati,
Guwahati.

Viswa Narayan Mili

Advocate,
Guwahati High Court,
Guwahati.

Surupa Saha

Lecturer,
Barpeta B. T. College,
Barpeta.

Juri Das

Assistant Professor
Rangia College,
Rangia.

Sumi Hazarika

Assistant Professor
B. Ed College,
Sipajhar.

Anjana Barua

Principal,
Ideal High School,
Guwahati.

Bhargab Saikia

State Media Expert,
NHM Assam,
Department of Health of Family
Welfare, Govt. of Assam.

Bhabona Chutiya

Graduate Level Teacher, Hajo
Under *Department of*
Secondary Education.

Shivangi Deka

Media Person,
DY-365,
Guwahati.

Jwngsar Brahma

Team Manager, C license coach,
and Match commissioner,
Assam Football Association
(AFA)

Moromi Boro

Assistant Manager,
Assam Gramin Vikash Bank,
Nalbari, Moruwa.

Bedanta Deka

Medical Social Worker,
Under *NCDIR-ICMR*,
Guwahati.

Soumen Das

Digital Engagement Manager,
Mahindra and Mahindra,
Guwahati.

Swarnali Bhattacharjee

Cultural Officer,
USTM,
Meghalaya.

Kuldeep Das

Media and PR Cell, NE Region,
Allen Coaching Center,
Guwahati.

Dr. Dhrubajyoti Das

First PhD Holder in Indian
Bambo Flute form North-East
India,
Musician & Researcher,
Guwahati.

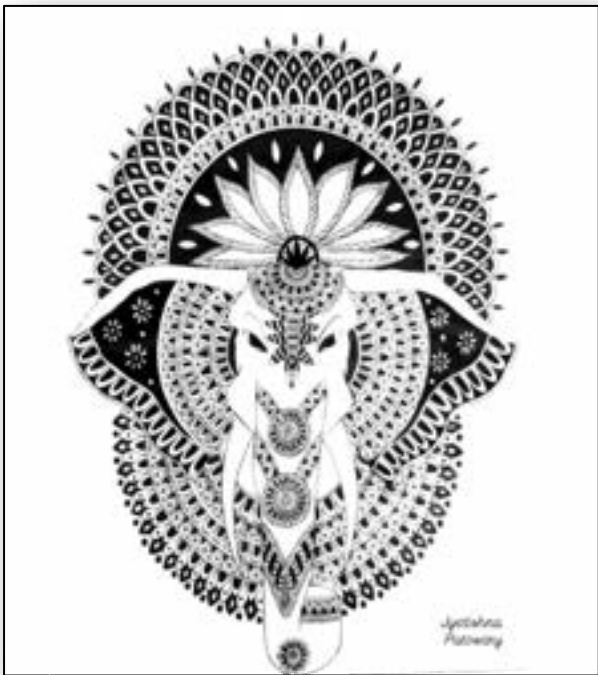
CREATIVE PALETTE

KAJAL BYAS
B. A. 6th Sem

NISHITA CHOUDHURY
B. A. 2nd Sem

JYOTISHNA PATOWARY
B. A. 6th Sem

KAJAL BYAS
B. A. 6th Sem

❧ Frozen Frames ❧

Department of Education
Arya Vidyapeeth College (Autonomous)
Guwahati-781016

